



SZÖVEG –
SZÁM KATI

KÉP –
EMMER LÁSZLÓ

SOROZAT –
KÉPMÁS

A ZONGORA HERCEGE

Boros Misi pár órája érkezett a reptérről, hogy gyakoroljon a Müpában a fellépése előtt. „Jöjjenek csak, elég a felkészüléshez néhány óra – mondja az édesapja –, jól tudja már a darabokat.” Úton vagyunk éppen, amikor kiderül, hogy a kis zongorista lázas, ahogy ő mondja, „elkapott valami vírust”. A bennem élő szülő tiltakozik, hogy jókor megünn-e interjút készíteni, de az apa biztosít, hogy ne aggódjak, a fia már bevette a lázcsillapítót. Az előtérben ülök, amikor a kihalt üvegpalota csarnokának emeletén megjelenik Misi. Ha nem tudnám, hogy beteg, azt gondolnám, egy uralkodásba belefáradt törékeny kis trónörökös jön lefelé a mozgólépcsőn, mögötte egy lépéssel hátrébb a szülei.

◆ Mosolyogva kezet nyújt, megköszöni az ajándékot, és leül a méreteihez képest trónszéknek is beillő fotelba – egyenes derékkal, ahogy a hangszer mellett megszokta. Vagy talán a színpadon, a *Sivatag hercege* gyerekfőszereplőjeként sajátította el ezt az arisztokratikus eleganciát? Óvatos, távolságtartó válasza, mindenre kiterjedő figyelme tényleg azt az érzetet keltik bennem, hogy egy trónörököstől kaptam félórányi audienciát. Bár felkínálom a tegezést, ő végig felnőttesen és udvariasan magáz. Gyanítom, hogy beszélgetésünkben egyetlen nevet sem hagy ki azok közül, akiknek eddigi pályáján köszönhet valamit.

– Angliából jöttem haza – kezdi. – Az Olimpiai Bizottság felkérésére az eskütétel alkalmával fogok itt játszani, és most tudok gyakorolni a hangverseny előtt. Nagyra értékelem a sportteljesítményeket, ezért öröm számomra, ha sporteseményeken játszhatok. Az olimpikonok között sok személyes ismerősöm van. Verrasztó Evelynnel és Dáviddal már régóta ismerjük egymást, a nagyszüleink nyaralói egymás mellett vannak a Balatonon, így rendszeresen szoktunk találkozni és beszélgetni. Jakabos Zsuzsát Pécsről ismerem, Hosszú Katinkával is Pécsen találkoztam, Szilágyi Áron kardvívó olimpiai bajnokkal az Új Európa Alapítvány díjátadóján, Kapás Boglárkával pedig épp most ismerkedtem meg. A múlt nyáron az FC Barcelona U19-es csapatának játszottam Budapesten, a Barca menedzserétől egy Boros Misi 7 felirattal ellátott mezt kaptam ajándékba, valamint három fotót Messi, Neymar és Suarez aláírásával. Most érkezett egy újabb felkérés a Forma 1 szervezőitől, a Magyar Nagydíj megnyitó ünnepségén Zavaros Eszter operaénekesnővel fogok fellépni. Forma 1 rajongó vagyok, így nagyon örültem a felkérésnek. Lewis Hamilton a kedvencem, aki ráadásul zongorázik is. Neki drukkolok, és remélem, hogy tudok vele találkozni. Ezek a találkozások erőt és motivációt jelentenek számomra. ➤

Már hét fellépésem volt itt, a Műpában, és november 15-én lesz egy szőlőestem is, amit nagyon várok. Szeretem ezt az épületet. – Hirtelen eszébe jut valami: – Mikor is jelenik meg ez az interjú?

– **Szeptemberben.**

– Akkor... nem baj, ha mi most júliusban vagyunk?

– **Nem, majd beleírjuk – nyugtatom meg. – Mi tetszik neked ebben az épületben?**

– Tízéves, de max' ötnek gondolnám. Három szuper zongorájuk is van. Nagyon jó az akusztikája. Tetszenek a különleges tágas terek, az oszlopok elrendezése, a nappali és éjszakai fények.

– **Ha megkaphánád egy estére, mit csinálnál itt?**

– Egyértelműen zongoráznék, de kihoznám ide az előtérbe a zongorát, megnézném, milyen itt az akusztika. Mert ha kiált valaki, jól visszhangzik, úgy hallom.

– **Hol ülne a közönség?**

– Inkább állnának a zongora körül. Meghívnám a barátokat és családtagokat, de meghirdetném a nagyközönségnek is.

– **Mit csináltál Angliában?**

– Nyelvtanulás miatt mentem ki három hétre egy pécsi diákcsoporttal, Szász Gabi angoltanárnő és férje, Szász János vezetésével. Nagyon hasznos és eredményes volt. Délelőtt kétszer másfél óra nyelvtanulás, délután közös programok, hétvégén kirándulások. Voltunk Londonban, Oxfordban és Stratfordban, Shakespeare szülővárosában. A szobámban természetesen volt egy elektromos zongora, amin naponta tudtam gyakorolni. Fel is léptem egy koncerten, Chopin és Bartókot játszottam. Soha nem voltam korábban Angliában. (A gépet kattogtató fotósra pillant, majd a fotel karfájára tett diktafonra.) A fotó miatt ne rakjuk a másik oldalra a magnót?

– **Jó lesz így. Barátaid is voltak veled Angliában?**

– Igen voltak, akikkel már régebb óta ismerjük egymást.

– **Osztálytársak?**

– Nem, osztálytársaim nem voltak, de a barátom, Bogner Marcell igen. Marcival két nap eltéréssel születünk, azóta ismerjük egymást. Tudjuk egymás gondolatait is. Heti háromszor együtt járunk úszni, nyáron pedig együtt szoktunk a Balatonon nyaralni, biciklizünk, fürdünk, vitorlázunk, teniszezünk, gokartozunk.

– **Ő is játszik hangszeren?**

– Klarinézozik, úgyhogy most már ki kell valamit közösen találnunk, erről beszéltünk is. Még nem játszottunk együtt soha.

– **Magántanuló vagy?**

– Igen, de ez azt jelenti, hogy 30-ból 25 órát bent vagyok az iskolában. Pécssett, a Jókai Mór Általános Iskolába járok. Az iskola igazgatója, Priskin Pál és a tanárok nagyon támogatnak és segítenek, hogy az ottani feladataimat is el tudjam végezni. Mivel az órák nagy részén igyekszem az iskolában lenni, az osztálytársaimmal is folyamatosan találkozom. Nagyon klassz osztálytársaim vannak, barátságosak, kedvesek, jó velük iskolába járni.

– **Nem kell megírnod minden dolgozatot? Esetleg kimaradhat a feleltetésből is?**

– Évközben nem kell megírnom a dolgozatokat, nem kell felelnem, de a tanév végén minden tantárgyból vizsgázom.

– **Mikor lesz a vakáció? Olyan nyaralós-pihenős.**

– Augusztusban Erdélybe megyek, az jó pihenés lesz. Ott is van egy pianínó, így tudok gyakorolni. A tanárnőm skype-on szokott nekem órát tartani. Úgy fogom beosztani az időmet, hogy délelőtt 2 óra, délután 2 óra és este 2 óra legyen gyakorlásra. Ott lesznek az unokatestvéreim is, akik szintén zenélnek. Az idősebb unokatestvérem, Orbán András orvostanhallgató, de hegedű szakra is jár a kolozsvári zeneakadémiára, a fiatalabbik, Áron gitározik, de korábban ő is hegedült, most pedig informatika szakra jelentkezett, fel is vették. Minden évben kétszer vagy háromszor megyünk Erdélybe, édesanyám Csíkszentmiklósról származik. Nagytatám Budapesten tanulta az asztalosmesterséget, ő is tud hegedülni, és nagyon szépen énekel. Nagymamám pedig nagyon finomakat főz. Szeretek ott lenni.

– **Láttál már medvét?**

– Medvét én még nem láttam, de a nagytatám már látott hiúzt.

– **A bátyád is zongorázik. Szoktatok négykezesezni?**

– Igen, legfőképpen Brahms-darabokat játszunk. Daninak félelmetes tudása és memóriája van. Kicsi korunkban, amikor Dani alsós volt, én meg óvodás, együtt jártunk a Segítség, komolyzene! koncertsorozatra, amelyet a pécsi Pannon Filharmonikus Zenekar igazgatója, Horváth Zsolt és karmestere, Hamar Zsolt indított gyerekeknek. (Ekkor ment a moziban a Segítség, hal lettem! című film, amit szintén láttunk.) Beszélgetős, játszós program volt, a zenekar részleteket mutatott szimfonikus darabokból, a karmester elmagyarázta nekünk a zenét, be lehetett ülni a zenekar közepébe, ki lehetett a hangszereket próbálni. Közben a darabról vagy a szerzőről kérdéseket tettek fel, és aki tudta, csokit és ajándékot kapott. Dani minden kérdésre tudott válaszolni, így mindig sok csokival és ajándékkal jöttünk haza, de egy idő után már csak akkor szólították föl, amikor más nem jelentkezett.



– **Amikor melletted ül a zongoránál, jobban megérted őt, átéled az érzéseit?**

– Teljesen. Testvérrel a legkönnyebb négykezesezni. Amióta Budapestre jár középiskolába, ritkábban tudunk együtt gyakorolni, ráadásul ezen a nyáron hol ő van távol, hol én. Most éppen biológiatáborban van, majd megy Franciaországba nyelvkurusra, szeptemberben pedig a Fazekas Mihály Gimnázium természettudományos csapatának kémikus tagjaként utazik Moszkvába, a Világvárosok Nemzetközi Diákolimpiájára. De azért Erdélyben az egész család együtt lesz, hiszen a nyár arra is van, hogy kicsit többet beszéljünk, játszunk, együtt legyünk.

– **Amikor csak kedvtelésből játszol, mit választasz?**

– Kiskorom óta rengeteget improvizálok, ez nekem nagyon jó kikapcsolódás.

– **Szerinted mitől lesz valaki felnőtt?**

– Felnőtt mitől lesz? Hogy az ember magára vállal dolgokat, és sokat tesz értük az életben. A szüleim rengeteget segítnek, visznek, hoznak, szervezik a koncertjeimet. Én még szeretnék gyerek maradni. Nélkülük ez nem menne. Nagyon fontos részei az életemnek.

– **Mit szoktál játszani a zenélésen kívül?**

– Nagyon szeretek focizni. A bátyámmal, az unokatestvéreimmel, a barátaimmal, az osztálytársaimmal sokat játszunk. Számítógépen „fifázni” is szoktunk.

– **Jó „ujjgyakorlat” ehhez a sok zongorázás?**

– Nem nagyon, de kikapcsolódásnak jó.

– **Csak klasszikus zenét hallgatsz?**

– Igen, nem vagyok otthon a popzenében. Áprilisban viszont felléptem Bródy János születésnap koncertjén a budapesti Arénában, ahol József Attila Kertész Leszek című versének megzenésített változatát játszottam. Nagyon jó volt tizenkétezer ember előtt játszani. Koncz Zsuzsával is megismerkedtem, neki írta Bródy János ezt a dalt.

– **Mi volt a legutóbbi nagy koncertélményed nézőként?**

– Martha Argerich zongoraművész koncertje itt a Műpában. Beethoven b-dúr zongoraversenyét játszotta, aminek a harmadik tétele régóta a kedvencem. Hélène Grimaud zongorakoncertje is nagy élmény volt számomra, Bach és Mozart zongoraversenyt játszott a Műpában. Mindkettőjünkkel öröm volt személyesen is megismerkedni. Nagy meglepetés volt számomra, amikor Hélène Grimaud zongoratanárnője odajött hozzám Aix-en-Provence-ban, a Vasarely Alapítvány épületében tartott koncertem után, azóta is tartjuk a kapcsolatot mindkettőjünkkel.

– **Meg tudod szerettedni a komolyzenét például az osztálytársaidal?**

– Teljes mértékben.

– **Van is rá valami jól bevált gyakorlatod?**

– Énekórán szoktam játszani az osztálytársaimnak, rendszeresen fellépek az iskolai rendezvényeken, és el szoktak jönni a koncertjeimre is a pécsi Kodály Központba.

– **Szerinted mikor érdemes elkezdni a zenetanulást?**

– Amilyen korán csak lehet. Nagyon örülök, hogy én már négyévesen elkezdhettem játszani a zongorán, öt éves koromban felvettek a Liszt Ferenc Zeneiskola előkészítő osztályába, hat éves korom óta pedig Megyimóreczné Schmidt Ildikó tanárnőnél tanulok.

– **A novemberi koncertről mit tudhatunk?**

– Az első részben szólódarabokat fogok játszani, a második részben pedig zenekarral lépek fel. Lesznek Scarlatti-, Bach-, Mozart-, Beethoven-, Chopin-, Bartók-darabok, de a többi legyen meglepetés. Nagyon várom már. Nem az a fontos, hogy minden teljesen hibátlan legyen, hiszen nem vagyok gép, hanem az, hogy örömet tudjak szerezni a közönségnek.

– **Emlékszel arra, amikor először játszottál azért, hogy örömet okozz másoknak?**

– Négy éves koromban, amikor elkezdtem zongorázni. De emlékszem arra is, hogy három évesen gitárt kértem karácsonyra, nagyon sokat játszottam rajta a szüleimnek és a nagyszüleimnek.

– **Érzed, hogy mikor minek örül a közönség?**

– Van különbség, nemcsak országok, hanem városok között is. A Virtuózok után nagyon sok meghívást kaptam külföldön is, Magyarországon belül is. Köszönöm Peller Mariannak és Vadász Dánielnek, a Virtuózok megálmodóinak, hogy létrehozták ezt a műsort, amely nagyon sok fiatalnak ad fellépési lehetőséget, így nekem is. Az elmúlt két évben felléptem New Yorkban az Avery Fisher Hallban, Brüsszelben, Milánóban, Tokióban, Oszakában, Stockholmban, Göteborgban, Párizsban, Aix-en-Provenceban, Zürichben, Zágrábban, játszottam Nagyváradon, Komáromban, Kolozsvárott, Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen, Sepsiszentgyörgyön, valamint Magyarország nagy- és kisvárosaiban. Mindenütt nagy szeretettel fogadtak, mindenütt sok tapsot kaptam, de a magyar vastaps egyedülálló az egész világon, fantasztikus.

– **Ha hazajössz valahonnan, milyen finomsággal várnak haza, ha meg akarnak lepni?**

– A kedvencem a krumplicipuré, ahogy édesanyám csinálja erdélyi módra.

„MISINÉL MEG KELLETT TANULNUNK,
HOGY NEM ELMONDJA,
HANEM ELJÁTSSZA A TÖRTÉNETEKET.”



Jön a hír, hogy Misinek vissza kell mennie a színpadi beállásra. Még csinálunk egy közös képet hármukról. Ahogy szülei Misi mögött ülnek, az jut eszembe, hogy ők hárman egy emberként szolgálgják ennek a kisfiúnak a tehetségét, és a sikerből is jut mindhármuknak (és persze a fent felsorolt szakembereknek és családtagoknak).

Anyaként azért nem állom meg, hogy feltegyek néhány kérdést **Orbán Jolán**nak, Misi édesanyjának is, nem csak arról a bizonyos krumplicipuréről.

– **Ha Misi zenél, akkor több száz fős koncerttermekben, ha hőst játszik, akkor a Pécsi Nemzeti Színház színpadán, ha fociról beszélget, akkor az EB közvetítés stúdiójában ül a szakértőkkel. Hogy tudja egy szülő megvédeni a gyermekét attól, hogy a népszerűség miatt eltűnjön az életéből az intimitás? Hogy az egymást követő nagy feladatokat teljesítve nehogy kiégjen?**

– Misinek helyén van az esze és a szíve. Nagyon jól tudja, hogy a tehetség Isten ajándéka, de minden más emberi teljesítmény, azaz következetes és kitartó munka eredménye. Számunkra az volt a legfontosabb, hogy mindkét gyerekünk megtalálja azt a tevékenységet, amit a legjobban szeretne csinálni. Dani számára ez a kémia, Misi számára a zene. Dani megtalálta a maga számára a legjobb középiskolát, Misinek pedig Pécssett megtaláltuk a legjobb zongoratanárnőt, Megyimóreczné Schmidt Ildikót, akivel az első pillanattól kezdve jól megértették egymást. Nagyon komolyan, nagyon sokat dolgoznak, Misi szeret gyakorolni, öröm hallgatni, amint egy-egy darabot részleteiben kidolgoz. Az intimitást a családi és baráti kör biztosítja számára, a pécsi nagyszülőkkel együtt lakunk, akik nagyon sokat foglalkoznak vele, jól kijönnek a bátyjával, a budapesti és a kolozsvári unokatestvéreivel, a barátaival, az osztálytársaival, minden alkalmat kihasználják, hogy együtt lehessenek. A kiegészítő nagy veszély a fiatal zenészek esetében, de remélem, hogy Misinek sikerül ezt elkerülnie, mert nagy szeretet övezi, szakmailag és emberileg is jó kezében van. ➤



Kép - Duba Máté

„A SZEREPLÉSEKKEL KAPCSOLATBAN MINDIG MISIÉ AZ UTOLSÓ SZÓ, MERT NEKI KELL FELLÉPNIÉ”

– Amikor dönteni kell, hogy egy felkérést elfogadjak-e, milyen prioritási szempontok segítenek?

– Misi személyiségfejlődése az elsődleges szempont. Mivel számára a zene életforma, ezért mindig azt tartjuk szem előtt, hogy hosszú távon mi jó neki. Minden egyes fellépést megbeszélünk vele és a tanárnőjével, mindig a korának és a technikai tudásának megfelelő darabot választanak, akár versenyről, akár koncertről van szó.

– Amióta Misi ilyen ismert, ebben a jó másfél évben lehet már fokozatosan engedni, hogy bizonyos szervezési kérdésekben maga döntsön? Vagy egyelőre épp elég, ha az előadói-technikai kihívásokkal törődik?

– Mindig Misié az utolsó szó, mert neki kell fellépnie. A döntést megelőzően viszont a zongoratanárnőjével közösen végiggondoljuk, hogy vállaljuk-e a fellépést vagy sem. Ha a Virtuózok részéről érkezik a felkérés, akkor Peller Mariannal egyeztetünk. Ha igent mondtunk, akkor ehhez tartjuk magunkat, Misi és a tanárője készülnek a fellépésre, mi meg segítünk a szervezésben. Nemet mondani is meg kellett tanulnunk, volt már olyan eset, hogy túl közel esett egymáshoz két fellépés időpontja, ezért az egyiket nem tudtuk

vállalni. Ilyenkor hangsúlyozzuk, hogy jövőre is lesz egy újabb év, így ha most nem is, később eljövünk. Próbálunk mértéktartók lenni. Misinek szerencsére van egy belső mérce, ehhez igazodik, mindig annyit vállal, amennyit teljesíteni tud, így minden fellépés öröm a számára.

– Misi bátyja is tehetséges zongorista. Hogyan lehet őt úgy segíteni, hogy ne veszítse el a motivációt az öccse árnyékában?

– Dani is négyéves korában kezdett zongorázni, hatéves korától hegedülni. Misi is hegedül, Deák Anna a tanárunk. Mindketten rendszeresen jártak megyei, országos és nemzetközi zongoraversenyekre, négykezes versenyeket is nyertek. Hetedikés korában Dani a kémia mellett döntött, mi meg támogattuk ebben. Mostanában már kevés ideje van gyakorlásra, de nemrég a Párizsi Magyar Intézetben rendezett klímakonferenciát követő koncerten négykezes játszottak.

– Számítanak arra, hogy a kamaszkor hozhat meglepetéseket?

– Megtörténhet, de remélem, hogy a zene iránti szeretet nem fog változni. Mivel Dani is, Misi is szeretik azt, amit csinálnak, ez segíteni fogja őket abban, hogy mindig önmaguk lehessenek.

– Tudnak a fiaikkal a zenén keresztül is kommunikálni?

– Megtanultuk. Dani esetében mindig megbeszéltük a koncerteket, a fellépéseket, nemcsak a Segítség, komolyzene! koncert közönségét, hanem minket is mindig elkápráztatott a zenei tudásával. Misinél meg kellett tanulnunk, hogy nem elmondja, hanem eljátssza a történeteket. Amikor hazajön az iskolából vagy koncertről, leteszi a táskáját, odaszalad a zongorához, és játszani kezd. A játékból tudjuk meg, hogy mi történt aznap, vagy mi érintette meg a leginkább az adott koncertben.

– Megtudhatjuk a kedvenc krumplipüré receptjét?

– Krumplitermő, vagy ahogy nálunk, Erdélyben mondják, pityókatermő vidéken születtem, így sokféle krumplielkészítési módot ismerek. Misi kedvence a krumplipüré, Danié a sült krumpli. A krumplipürét fehér krumpliból, a sült krumplit pedig pirosból szoktam készíteni. Nagyon egyszerű mindkettő. A krumplipüré titkát Édesanyámtól tanultam, sós vízben lassú tűzön megfőzöm a meghámozott krumplit, majd kevés langyos tejet, vaját vagy margarint teszek bele, és kézi habverővel jól kikavarom. A sült krumpli titkát nemrég tudtam meg Dragomán György Facebook-bejegyzéséből: vasedénybe, hideg olajba kell tenni a meghámozott és felszeletelt krumplit, majd kavargatás nélkül megvárni, amíg aranyárgára sül, így lesz finom és ropogós, azaz igazi szalmapityóka. Az igazság az, hogy Édesanyám krumplipüréje és sült krumplija a legjobb a világon. ♦

Jövő
Újratöltve

MOL

INDULJON ÉLETED NAGY TÖRTÉNETE!

MOL TEHETSÉGTÁMOGATÓ PROGRAM

Támogatottaink sorra bizonyítanak a **művészet és a tudomány** területein.

Ragadd meg a lehetőséget, pályázz Te is!

A MOL Tehetségtámogató Program **művészet-tudomány kategóriája** 2016-ban is várja a **10–18 év közötti tehetségeknek** a jelentkezését.

A pályázatok postára adási határideje: **2016. szeptember 30.**

Új Európa Alapítvány **10** ÉV

www.ujeuropaalapitvany.hu | www.mol.hu